

Klimaspillfekteriet i Paris

Ole Henrik Ellestad*

Media og politikere er jublende glade for avtalen i Paris som «setter kursen for å redde verden». Landene har meddelt sine forpliktelser for CO₂-utslipp med rapportering hvert femte år. Men hva skjedde egentlig i Paris? Et velregissert møte for politikere, media og støttende organisasjoner med hele 40 000 menniker! Først ble de unge skjøvet frem, så et frivillig opplegg for nasjonale reduserte utslipp. Bjørn Lomborgs beregninger viser at dette vil redusere klodens temperatur med 0,048° C i år 2100 (KN 133) – en ubetydelig endring. For signaturene mottar U-landene et par tusen milliarder dollar fra I-landenes frivillig bidrag. Avtalen er således et dyrt spillfekteri uten effekt. Men i allianse med media vil det kanskje kunne redde ansiktet til politikerne og deres IPCC, men bare for en stund.

Da perserkongen Xerxes tapte mot hellenerne for ca 2 500 år siden ble det omtalt at han påkalte Poseidons vrede ved at han «la havet i lenker» ved kryssingen av Bosporosstredet. 1 500 år senere viste Knut den mektige for folket at han ikke hadde makt over havet og naturen. 600 år senere fikk vitenskapelige prinsipper om at gode teorier og forklaringer måtte stemme overens med observasjoner, stadig større gjennomslag. Dette bragte vitenskapen frem til dagens sterke posisjon. 400 år senere tar myndigheter i samarbeid med media og organisasjoner et langt skritt tilbake ved å bestemme at drivhusgassene er den dominerende klimadrivere. Spydspissen er politisk oppnevnte IPCC som er gitt og har tilrevet seg definisjonsmakt og mediers oppmerksomhet med en mangelfull beregningsmodell.

En modell som ikke er avansert nok for de ekstremt kompliserte beregningene (KN 103), som mangler ligninger som beskriver kloden, og der sammenhenger mellom benyttede ligninger er mangelfulle, som langt fra er detaljert nok og der hovedtyngden av de benyttede data til ligningene er beregnet, sogar på kontroversielle måter. Selv IPCC sier at modellen ikke egner seg for prognoser (IPCC-rapport), mens det er nettopp prognoser politikerne påberoper seg for sin politikk. Og med et så skrøpelig utgangspunkt skal det beregnes effekten av CO₂-dobling som er kun 2,5 % av innkommen solenergi ved toppen av atmosfæren? Og med store naturlige endringer på sin veg gjennom atmosfæren. Selv ledende forskere fra IPCC-leiren omtaler modellen som så dårlig at de ikke benytter dem lenger. Det må lages nye. Alt i henhold til den interne kommunikasjonen i «Climategate» e-postene, Men ingen konklusjoner om det i de rapportene som de samme personer har utarbeidet.

Som referert i KN 133 har Bjørn Lomborg beregnet effekten av de frivillige nasjonale mål til en reduksjon på 0,048° C i år 2100. For 1,500 milliarder dollar. Norske bidrag på over 60 milliarder kroner for Utsira-, Mongstad- og Sleipner- prosjektet for reduksjon av CO₂ kommer på toppen (se også KN 113). Såvel møtet, premissene eller avtalen er basert på eller har noe med solid vitenskap å gjøre.

Som prikken over i'en har møtet i tillegg utbasunert at det i tillegg skal arbeides for å redusere temperaturøkningen fra opprinnelige 2° C målet ned mot 1,5° C. I forvisning om at det ordner de naturlige variasjonene iht IPCC-skeptikerne. Så kan de, som de tidligere gjorde med KFK, feilaktig påberope seg at ozonmengden øker på grunn av tiltak og ikke fra de veldokumenterte naturlige variasjoner.

Parismøtet og IPCC-konklusjonene om effekten av CO₂ har ikke noe med solid vitenskap å

gjøre. Likevel hevder politikerne hardnakket at de regner deres politisk utnevnte IPCC for å representere verdens beste klimaforskere. De ser bort fra alle misforhold med observasjoner, «Climategate» e-postene, evalueringen av IPCC, IPCCs mange dementier av alarmer og manglende forklaringer. FNs klimasjef Christina Figueras sa det tydelig til avisen The Guardian i november: «Det dreier seg ikke om klima, men om å destruere kapitalismen som har rådet i 150 år. For første gang innen et tidsrom skape en ny verdensordning». Ikke et ord om vitenskap eller CO₂ som bare er en utvalgt brikke i spillet. **I det norske Storting kalles det klimaforliket.**